

полеона. Затова дървото било наречено отъ него „Велингтония гигантеа“. Американцитѣ, обаче, протестирали. Какъ така? Наше американско дърво, а изведнажъ му поставятъ английско име! Пъкъ още повече името на воененъ, на генералъ! Това не може да бжде!“ И американскитѣ ботаници прекръстили дървото на името на своя нареденъ герой — Вашингтонъ, като го нарекли „Вашингтония гигантеа“. По-късно станало ясно, че нито това, нито първото име сж правилни и точни. Новото дърво представлявало отъ себе си новъ видъ, но не и новъ родъ; затова видовото название „гигантеа“ би могло да си остане (то е напълно заслужено и не е обидно за никого!), но за родово название трѣбвало да бжде взето онова сжщото, което имало вече по-рано известното дърво отъ този сжщия родъ „секвоя семпервиренсъ“ (т. е. вѣчно живуща секвоя). Трѣбва да се каже, обаче, че това е друга секвоя, само че малко по-низка отъ „гигантеитѣ“; но, въ замѣна на това пъкъ тя ги превъзхожда по своето дълголѣтие. Така че мамонтовото дърво не е нищо друго освенъ „секвоя гигантеа“. Думата „секвоя“ е название на това дърво на езика на индийцитѣ; ала такава име е носилъ сжщо така и единъ отъ виднитѣ индийски вождове. Следователно, вмѣсто това на англичанина или на американеца, увѣковѣчило се името на червенокожия народенъ герой, който се борилъ противъ нахлуването на европейцитѣ въ Америка.

„Секвоя гигантеа“ расте до 150 метра височина. Грамадна височина! Поставете едно надъ друго петнадесетъ такива дървета, и ще полу-

чите мачта, по-висока отъ най-високия нашъ старопланински върхъ Юмрукчалъ. Едно отъ най-дебелитѣ дървета имало въ долната си частъ обиколка 46 метра! Американци, любитѣли на всичко грандиозно, много пжти донасяли на европейскитѣ изложби огромни отрѣзки отъ трупове на секвои. На единъ такъв отрѣзъ било поставено пиано, а около него стояли четирма музиканти. Освенъ това, имало мѣсто и за 16 танцуващи двойки. На други отрѣзъ била построена кжщица, въ която била помѣстена печатница, дето се печатали „Известията за дърветата — великани“. За парижката изложба въ 1900 год. американцитѣ приготвили отъ секвои „най-голѣмата дъска въ свѣта“. Тази дъска останала въ Америка: нито единъ параходъ не се наелъ да я пренесе цѣла въ Европа.

Дървесината на секвоя е лека, не е твърда, но е трайна и незасиваща. Тя се цени твърде много като удобенъ материалъ за тънки дъски. Пазарната цена на това гигантско дърво на нѣкои мѣста е достигала до 400—500 хил. лева.

* * *

Предѣлната възраст на гигантската секвоя се изчислява до 3—4 х. години; за „Секвоя семпервиренсъ“ този предѣлъ стига до 6000 години. Тя се е зеленѣла като младо дръвче още когато Ромулъ и Ремъ сж поставяли първитѣ основни камъни на Римъ — вѣчния градъ! Тя е била вече на 4000 години, когато се е родилъ Христосъ!

„Гледамъ ли джба самотенъ, азъ мисля си: патриархътъ на горитѣ ще проживѣе и моя вѣкъ забравенъ, както преживѣ вѣка на бацитѣ!“